

по силата на С.—Стефанския договоръ, се освободиха всички политически затворници отъ Азия, които възлизаха на 12,000 души българи, обаче осжденитѣ по Х. Димитровата чета, сметоха, не за политически, а за обикновенни прѣстѣпници и не ги освободиха, тъй щото азъ съ брата си и другаритѣ му трѣбваше да се простя и да замина за Цариградъ, заедно съ Заимовъ да ходатайствуваме да се освободятъ и тѣ за това и азъ се върнахъ по-късно отъ другаритѣ си.

Какво е било положението на останалитѣ, се вижда отъ дневника на брата ми, който пише, че три дена плаляли, като дѣца.

Въ Цариградъ се явихме при Екзарха, който ни изпрати въ